

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. februar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1188
Dok.: LVM40667

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 566 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 566 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del – bilag 261. Ministeren bedes oplyse om denne problemstilling indgår i Straffelovrådets arbejde med at se på sædelighedsforbrydelserne?”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, kommenteres reglerne om forældelse af strafansvar efter straffelovens § 210 om incest og straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser med udgangspunkt i en konkret sag.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om den konkrete sag, men ministeriet kan mere generelt oplyse, at det fremgår af straffelovens § 210, stk. 1, at den, der har samleje med en slægtning i nedstigende linje, straffes med fængsel indtil 6 år. Efter § 210, stk. 3, finder bestemmelsen i stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje. Udtrykket ”anden kønslig omgængelse end samleje” omfatter handlinger, som har en samlejelignende karakter, fungerer som surrogat for samleje eller i øvrigt i forhold til den krænkede eller misbrugte part rummer et seksualovergreb, der nærmer sig samleje.

Den, der har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 8 år, jf. straffelovens § 222, og hvis barnet har været under 12 år, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år.

Det følger endvidere af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser, at den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år. For at der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 232 kræves det, at der er tale om et uterligt forhold, hvorved forstås handlinger, som har relation til seksuelle forhold og er af en vis grovhed. Om bestemmelsens anvendelsesområde fremgår endvidere bl.a. følgende af Vagn Greve m.fl., Kommenteret straffelov, Speciel del (9. omarbejdede udgave, 2008), side 330:

”Med den heri liggende begrænsning fungerer udtrykket ”uterligt forhold” og dermed bestemmelsen som helhed med henblik på seksuelle forhold som en generalklausul, der kan bringes i anvendelse på næsten ethvert forhold, som ikke om-

fattes af de foregående bestemmelser i kap. 24, men som dog af domstolene findes at burde mødes med straf.”

En lovovertrædelse straffes efter straffelovens § 92 ikke, når der er indtrådt forældelse efter straffelovens §§ 93-94. I henhold til straffelovens § 93 er forældelsesfristen 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år, og 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år. Det følger således af bestemmelsen, at længden af forældelsesfristen er afhængig af lovovertrædelsens grovhed. Baggrunden herfor er, at jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at den er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

Herudover følger det af straffelovens § 94, at forældelsesfristen regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt. Af bestemmelsen følger det dog, at forældelsesfristen ved overtrædelse af bl.a. straffelovens § 210 tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 18 år, jf. § 94, stk. 4. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne – hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser – at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for strafferetlig forfølgning. Bestemmelsen omfatter tilfælde vedrørende seksuelt misbrug, som bl.a. er karakteriseret ved, at et barn som offer på grund af forholdets karakter og et nært forhold eller et på anden måde særligt forhold til misbrugeren kan føle sig presset til at hemmeligholde misbruget. Straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser omfatter typisk forhold af mindre grov karakter end dem, der er omfattet af den særlige forældelsesregel i straffelovens § 94, stk. 4.

Justitsministeriet har anmodet Straffelovrådet om at foretage en generel gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden – herunder seksuelle overgreb mod børn. I tilknytning til overvejelserne om straffelovens kapitel 24 kan Straffelovrådet også overveje forholdet til straffelovens § 210 om incest. Spørgsmålet om forældelse af strafansvar indgår ikke i Straffelovrådets kommissorium.